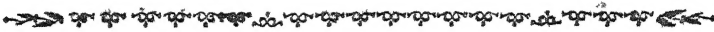

శ్రీ రస్తు.

శ్రీహయగ్రీ వాయనమః.

ప్రహ్లాదునిహరికథ.

ఇది

పండితులచే పరిష్కరింపబడి

నాతానమ్మయ్య శైలి లిండునకవారి

ముద్రింపించి

ప్రచురింపబడియె.

దీని వెల అణా ౧

౧-౦౩

శ్రీ రస్తు.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీప్రహ్లాదుని హరికథ.

క॥ శ్రీరామరామమహానామహే పశ్యమదలచినానుయంభుగ నాధున
 నేకమలంబకబ్రహ్మర శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మ ధా శ్రీఘరామా॥

జ॥ యాభూవాంశులంబున మానవజన్మంబెల్లీనిశితముజెందినా
 మా సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మంబైన శ్రీవారాయణుని ధ్యానించి మోక్షభక్తిజేతి
 చక కేలంబులైన శ్రీవారాయణుని ధ్యానించి మోక్షభక్తిబాధలై జెంద
 క కేలంబై మామలంబికి తల్లిలిండుటకు సరియగునా భక్తితోను శ్రీ
 మహావారాయణుని ధ్యానించుపాఠకి-

శ్లో॥ గోమానవవిగతగావదాపరశం! వారాయణం
 గుగ్గుగం సతతం స్మరం॥

ధ్యానన తేనాతకేచ్యుతం న సై । మాతాపయో
 ధరపంస వ్రనఃపిబం॥

వ॥ యెటులున భక్తివైరాగ్యముగా భగవంతునియెవరుధ్యానము
 చేయుచున్నారో వారికి మరుజన్మములేమ యనిగా తల్లిగ్రహమందు మరలబు
 ట్టుచనినావ ఈ యవిదొట్లినగా భక్తివైరాగ్యముతో ప్రహ్లాదుండు యేలాగు
 సాధించి మోక్షదాయకులైనారో అలాగు మనమున్న మాతము జెందకూ
 డరాతములే యీప్రహ్లాదుని భక్తి హాగకంటకు వారధిత్రయు విశవమా
 గాజెప్పిన సభయందుండు వారందరునిని అనవసముద్ధమునమానిగి అలా
 గునవసుండు గొంపవను.

దో గా రాములై చి చాపురాశము.
 శ్రీరామరామాయణు చిత్తమునందు వారనా

ప్రహ్లాదుని హరికథ.

శ్రీరామాయం చుచిసవారికి స్తిరమాపదవి వోరము శ్రీ
యంపుశోహికగ్యకళిపుమ మంత్రులగూడియంపుచెందెను కొలువున
తొపుగ రాజసితుల యెదురేటగవిచారించెను శ్రీ
సీతులమడిగి చెసినపచ్చుట సంత్రతో మంత్రులజూచి
జ్యోతియైనతపముజేయుటకు నిప్పుడెబోయెడగాంచి శ్రీ
ప|| వోరితాండ్రులారా వాసహూదరునిజంపిన అనారాయణునిజంపు

టకుఆదిబ్రహ్మనుగూర్చితపమాజేసికావలసినవరంబులుచేకొని వచ్చెదను యీ
గాజ్యము అధికజాగ్రత్తతో కాపాడుముఁబనిచెప్పి కాపాయంబుధరించుకొ
నిఅడవికెరిది అఘోరతపంబుజేయుచుండెడు యిట్టిసమయంబెరిగియింద్రుం
డుఆహలీలావతిగర్భమొందియున్నదిఆగర్భంబునబుట్టువాడుయిఖయెట్లుంటు
డో తక్షణముబోయి లీలావతినిచెరయెత్తి ఆగర్భంబునిన్నుంబుజేయుటకు త
గుచాటి హార్దంబునియించి లీలావతిని చెరయెత్తిరథముమీదుచెట్టుకొని నడ
తు సమయంబున యీదక్షిణము సహింపక శ్రీనారాయణుని ధ్యానించు
చుప్రళాపించెను-

కీకకన- రాగము- ధన్యాశి- రూపకము.

యేమిచేతుయెటులయోర్తు- యిట్టిష్టమురామా||
తామసముయేమయ్యా ధరణిలోగావుసోమా యే||
యింద్రుడునన్నుబట్టి చాల-యింసలుజేసెను-
యెందుచిత్తువెతుకుతినవ్య- యేకోనారాయణనేను యే||
పాపములదీర్చనన్ను- ఆదరించరాతా
కాపాడుటకు యెవరుదిక్కు కలికానతారా యే||
ధరలో శ్రీరామదాసుల్లాసా దయవుంచునర్వేళా
పరమదయాశానినునమ్మితిపక్షమంచిగావు

ప|| యీలాగుచింతించి పాపియింద్రుని వేదనకుతాళక దుఃఖిబడున
మయెంబున నారదమునీశ్వరులు ఆచూగకంబుగా వచ్చుచుండనమయెంబునలీ
లావతి ప్రలాపమువిని యింద్రునికి తగుఁడులుచెప్పి లీలావతిని తనగృహంబు
నకుదోడ్కొనిబోయి అమ్మనీపురుషుండువచ్చువరకు యిచటనేయుండుము
యనిచెప్పి దినదినమున్ను నారదమునీశ్వరులు దివ్యజ్ఞాననారాయణమంత్రంబు
బోధించెదను నినుము యనిచెప్పగానే లీలావతి యతిథికితో వినుటకా
రంభించెను-

ప్రహ్లాదుని హరికథ.

3

కీర్తన- రాగము- కాపి - ఆదితాళము

ఎరువేణుల కల్లే వనమె యనుమెట్టు.

విశవమ్మయ్యాజ్ఞానము- విష్ణుప్రతాపము- విశదముదెల్పెదను॥ వి॥

ధీనదయాళుడు- దివ్యగుణుడు- దేవారిదేవుడమ్మా-వాని

దినమునుగోరిన పాపముదొలగును దివ్యముక్తిగలదమ్మా వి॥

భక్తులగాచేటి బిరుదదరించిన కన్నగళయైనదమ్మా-షంచి

ముక్తిహాగముచూపిమిందుగాగాతుడు మురహరివాడమ్మా॥ వి॥

ఆశపాశలనుగోసి ఆపదలనుదీర్చి ఆదరించేదేవుడమ్మా-వాని

అనతోగోరితె మోసమునేయదుఅభయమిత్తుడమ్మా॥ వి॥

ధరలోశ్రీరాముల దాసునిబ్రోచినుకావతారుడమ్మా-వాని

నిరతమునమ్మితే కొరతలేదిక నిత్యానందుడమ్మా వి॥

వ॥ నారదమునీశ్వరులు యీలాగుచెప్పగానే లీలావతివిజయమ్మ

నీశ్వరులారా హరిస్తోత్రము చేయటవలన వచ్చుభాగ్య జేమో యవినాగ

తింగింపుము యనియడుగగా నారథులుచెప్ప నారంభించినారు-

శ్లో॥ వాసుదేవం పరిత్యజ్యయోగ్యదైవముపాసతే

త్పపితో జాహ్నువతిరేకూపం భగతిదుర్గతిః॥

వ॥ యెట్లునగా నారాయణుని చేవించక యితరదేవతలనుధ్యానించు

వాడుయెట్టివాడనగా దాహమువలన దప్పిదగిలినవాడు గంగగట్టున నూయి

త్రవ్వినీళ్ళకుఅల్లాసిన వానిరీతిగదాడుని యెరుగవలెను అనారాయణునిధ్యా

నించినయెడల గలుగుఫలము యేమనగా-

శ్లో॥ జన్మాంతర సమాప్తేష్టు తపోధ్యాన సమాధిః

నరాయణాంక్షిణి పాపానాం తామభక్తిసజాయతే॥

వ॥ తల్లిలీలావతి యీమానవజన్మంబులో భగవద్ధ్యానసమాధియను

వట్టగ్గుములుచేసి యున్నవారికి అన్త రాయణునిమీను భక్తిగలుగును అట్లు

భక్తిజేసినవాడె సత్పురుషుడిని యెరుగవలెను శ్రీమన్నారాయణాయ నమః॥

యని ధ్యానించినయెడల సకల పాపములు దొలగినుఖమునొందుదురు యని

చెప్పగానేలీలావతిగర్భమందున్నబాలుడు ఊహించివినుచుండెను

హారా.

త

అట్టిసమయంబున హిరణ్యకశిపుడు అద్భుతతపముదచేయగత్తుం

యెట్టిదేవతలు భయమునొందిరి-యిచ్చైనఅశ్వశృమ.పొందగన

ప్రహ్లాదుని హరికథ.

౩

కీర్తన- రాగము- కాపి - ఆదితాళము

ఎనువేణుల కేళి వనమె యనుమెట్టు.

వివదన్ముఖాజ్ఞానము- విష్ణుప్రతాపము- విశదముచెల్వెదను॥ వి॥

ధీనదయాళుడు- దివ్యగుణస్తుడు- దేవాదిదేవుడన్నావాని

దినమునుగోరిన పాపముదొలగును దివ్యముక్తిగలదమ్మా ॥ వి॥

భక్తులగాచేటి బిరుదదరించిన ఘన్నగళయగుడమ్మా-మంచి

ముక్తిహాగకముచూపిమొందుగాగాతుడు మరహరివాడమ్మా॥ వి॥

అశపాశలనుగోసి ఆపదలనుదీర్చి ఆచరించేదేవుడమ్మా వాని

అసతోగోరితె మోసముజేయదుఅభయమిత్తుడమ్మా॥ వి॥

ధరలోశ్రీరాముల దాసునిబ్రోచినను శావతాగుడమ్మావాని

నిరతమునమ్మితే- కొరతలేదిక నిత్యానలకుడమ్మా ॥ వి॥

చ॥ నారనమునీశ్వరులు యీలాగుచెప్పగానే లీలావతివిఅయ్యాము

నీశ్వరులారా హరిస్తోత్రము చేయుటవలన వచ్చుభాగ్య బేమా యవినాగ

తింగింపుము యనియడుగగా నారథులుచెప్ప నారంభించినారు-

శ్లో॥ వాసుదేవం పరిత్యజ్యయోగ్యదైవముపాసతే

త్వపితో జాహ్నువతిరేకూపం భగతిదుర్గతిః॥

చ॥ యెట్లనగా నారాయణుని చేపించక యితరదేవతలనుధ్యానించు

వాడుయెట్టివాడనగా దాహమువలన దప్పిదగిలినవాడు గంగగట్టున నూయి

త్రవ్వినీళ్ళకుఅల్లాడిన వానిరీతిగదాచుని యెరుగవలెను ఆనారాయణునిధ్యా

నించినయెడల గలుగుఫలము యేమనగా-

శ్లో॥ జన్మాంతర సహస్రేష్ట తపోధ్యాన సమాధిపః

సరాయణాంక్షిణ పాపానాం రామభక్తిప్రజాయతే॥

చ॥ తల్లిలీలావతి యీమానవజన్మంబులో భగవద్ధ్యానసమాధియను

వటగర్మములుచేసి యున్నవారేక ఆశ రాయణునిమీను భక్తిగలుగును అట్లు

భక్తిజేసినవాడె సత్పురుషుడిని యెరుగవలెను శ్రీమన్నారాయణాయ నమః॥

యని ధ్యానించినయెడల సకల పాపములు దొలగినుఖమునొందుదురు యని

చెప్పగా నెలీలావతిగర్భమందున్నబాలుడు ఊహించినుచుండెను

॥

దోరా.

త

అట్టిసమయంబున హిరణ్యకశిపుడు అద్భుతతపముచేయగత్తుం

యెట్టిదేవతలు భయమునొందిరి-యిచ్చైనఅశ్వశృమహిందగన

౭॥ రాగదుండలీలావళిని బిందుకవచ్చి హిరణ్యకేతునిగృహమిది
దునిడిచివెల్చెయిట్లుండగా యీశోరతపంబుచేయు వింతలను జేతలు
చూచి ఆశ్చర్య బుర్రు బ్రహ్మదేవుడు హిరణ్యకేతుడు మెదులవచ్చి
యిట్లునియె.

మత్త వోసురారికులేంద్ర యీశ్వరులైనతపంబులకు

జేసిచూపినవారు వారికి జేయువాడున ప్రేమే!

నీసమాధికి మెచ్చితికొనినీయభీష్టము లెత్తునా

అసమేటికే శిష్యులమ్ము పహస్యగోరిని గోరి లో!

౮॥ వోహిరణ్యకేతుండా నీయుక్తితపంబునకు మెచ్చితిని నీయభీష్టం
బేమోచుని నాకెరిగింపుముయనియడుగగా హిరణ్యకేతుండుకండ్లు దెంచి
బ్రహ్మనుచూచి యిట్లునియె.

౯॥ గాలింగుంభిని నగ్నినంబుపుల నాకాశస్థితివికుటచక్ర

నేలంపునమలంబుంబు బభులభూరిగ్రాహరతోన్యగ

వ్యాధినినరాజింతుకలహావ్యాపిస్సహస్రాస్త్రున

సోల్లెచుత్తువులేవ జీవినిము లోకాదేశంబుప్పించే!

౧౦॥ భూమిచేతయున్న అయిదుములచేతయున్న జీవరాసులచే
తయున్న నరకతుల చేతయున్న ఉదయరాత్రి కాలమందున్న నాకుమర
బంబులేకుండగా వరగమయ్యగా వరములియ్యలేకు యనియడుగగాబ్ర
హ్మ ఆలాగ అంతధాకానమామెను యీవరంబులుచేకొనెనరాజ్యంబునకు
కోచ్చి తనమంత్రులనుచూచి యిట్లునియె-

డోగా.

సోదరునిజంపిన ఈకై సొంపుగదిగ్విజాణముచేసి

వాదుజేసిన పాపినివెతటుచువచ్చెను భువియంతవెతకే

శ్రీ

దేవతలందరినిబట్టి బేరగొట్టి సొంపుగయిందెనుయపుడు

కావలిగాచిరి దేవతలందరు గలభీరముతోనపుడు

భీతినిందిరి దేవతలందరు భయముగయిందేరియపుడు

అదిదాగానాని దేవునిదలచిది అభయమొందిరినపుడు

శ్రీ॥

౧౧॥ యిట్లుదేవతలు కాలముగడపుడున్ననయింబునలీలావతిగర్భం

వచ్చించిప్రహ్లాదునికి బాగాయెండ్లుయనిని ననవన బెంచి కొలుగుచు

శ్రీ శుక్లాబ్ధిర్యుగవిలచి తన భుక్తునుచూచియిట్లునియె.

ప్రహ్లాదుని హరికథ.

౫

౧౫ చగు వశిష్టాక్షయకగు చదివిననదనన్య పో చతురశ్రముగ ॥ చదువుగ వశిష్టాక్షయకగు జనులగుచరివింబెదనార్యులార్థ చదువును తెలియఁజేసె

ప॥ వారి హాసానాసక అమైనవిద్యలను చదువుకొనుము తెలివితేలిచే
ప్రసాదమును వుసాధ్యాయోవద్ద యొప్పగించిరి వుసాధ్యాయులు బానిసవెల్ల
టబెట్టుకొనవచ్చి బానిసతోను గూర్చుండబెట్టి ఓంహరిత్యాధనవంబుని పో
వుగానె బానిసలు యీ పలుకులునిని కోపంబుజెందివుసాధ్యాయులనుచూచి
చెప్ప నారంభించెను.

గాగనం - కమనీ - అతితాళము.

చాదినిగ్గుదు యెన్నవించి యో యనమేట్లు-

నాదుబద్ధివికలయివుడు నాచాంకగదెవులుమీరు నా॥

సాదుచేకొనిమాడవపాదము అదివివసినట్టితే నా॥

వేదన తొలగును నా॥

న ప్రంటురునదా ధ్యానము చేయగానె నా॥

దోవయేనగుతుడు దొంగనమితచేత నా॥

యిట్టిగ్గానములను పుట్టించితగదయ్యో నా॥

గట్టితనముతోను కట్టిచూచెనుబద్ధి నా॥

ధరలోశ్రీరామదాసునిగాచిన్నట్టి నా॥

వరిములచ్చేటి వరదునిచూడుమియ్యో నా॥

ప॥ యీలాగుచెప్పగానె ఉపాధ్యాయులకు కోపంబువచ్చివీసిగొట్టి
యినేకవిత్తములు సేతుబోధించియు వినకుండనె విష్ణువామనేధ్యానిండుకొ
నియుండగా వుసాధ్యాయులు జనస్సు చపలచిత్తుడై అయ్యోపాధ్యాయులకు
నకుయేమనిచెప్పబోదును యని బానిసతోను పాతకాలయందు నిడిచి బా
నిసబల్ల వీసికే హరిబ్రహ్మకృష్ణము రావలెననియెంచి తానులేనగృహముచేరె
ను వుసాధ్యాయులుబోయినవెనుక ప్రహ్లాదుండుబానిస యుచియుట్లనియె.

ప॥ అనుగుణనాటుబిడ్డలును అన్నదమ్ములు నామైనవారునువిగువే
ళవెంబడి యంతమునం దొకరైనదోడుగా వెనుకొనిరారుపారికయ వెత్రిగ
బండ్లిగలిగెనలనయినిలిచివచ్చి త్రితూనిన నమోహరిపాదము లానిదియును ॥

ప॥ వారిబాటలారా మనము కేవలంబైన మూనవిదన్యమే త్రి అన్నతో
మ్ములు అటబిడ్డలు తల్లివంద్రియిని యిచ్చెడితే ఏ పరుగులవలన మనబయిం
శ్యకాలమున వానితోగూడ యెవరున్నె ర బోరు ధూబన్యంబు ప్రేమన్నా

రాక్షసుఁ ధ్యానించి మోక్షము నొనరించెను ననియెట్లుగా అకారణకారముకారంబైన త్రిమూర్తులను యొకటిగాయించి ఓంయను ప్రణవముగా నిలిపి ధ్యానించినయెడల మోక్షప్రదాయకులైయెరుబాదతొలగి సంతోష సముద్రమున యీదుదురు శ్రీనారాయణాదుని నోటచెప్పినప్పుడే సకలసంపదలు లభించును యని చెప్పగా బాటలందరును నారాయణుని ధ్యానించు కొని ఆనందముగా యుండిరి.

రాగము - కేదరగాళ - చాపుతాళము.

నారాయణ నారాయణ నారాయణ నారాయణ

నారాయణ నారాయణ నమ్మితినిరారా నా॥

దామోధరహరిమృకుండ భీషణనగెంభర

సామొరలాలకించి నారాయణహ్రీనమీ నా॥

ఋందున్నావనిమేము యెందువెతక తుము

శం దేహమత్తీచారు పాణిగావరారా నా॥

ఆవివరబ్రహ్మసింహ ఆవరించునున్యదయ్య

సోధించకయిటు తావయ్య సుప్రవకాశాదీరా నా॥

ధరలోశ్రీరామ దాసునిగాచినట్టి

వరుదానాక్షయేలవాడు వంశసజేయితగడు నా॥

ప॥ యీలాగు బాటలందరును యొకే మనస్సుగలిగి నారాయణుని

ధ్యానించు సమయమున ఉపాధ్యాయులువచ్చి వీరియందరిన్నిమంచిచింతాకాంతంబు జేసి యిఖమీదు వీనివల్ల బాటలందరును చెడిపోదురు యని యెంచి ప్రహ్లాదుని నోటాననిపోయి వారితండ్రిముందుగా విడిచి పెట్టగా తండ్రిబాటనియెత్తి సంతోషలమీదు గూర్చుండబెట్టుకొని చెప్పసాగెను.

కా॥ చోద్యంబయ్యెను యంతకాలమరిగెన్ శోధించియేమేమి సంవిద్యాంశంబులు చెప్పిరోగురువులే వెంటకొపడింపించిరో విద్యాశారమెరుంగగోరెదభవద్విజ్ఞాతశాస్త్రంబులో! పద్యంబొకటచెప్పినాథముగ తాత్పర్యంబుబాపింజ్రమి॥

ప॥ వోరినాకూనానీకు ఘనాధ్యాయులుచెప్పినట్టిశాస్త్రంబులోనాకపద్యంబుచెప్పి వాటి తాత్పర్యంబును జయలుపరచి నామంస్సుసంతోషబడజేయును తండ్రియని చెప్పగా నె బాటదుతండ్రియిఖముమంచిచెప్పసాగెను.

క॥ చదివించిరిననుగురువులు! చదివెతిదర్శార్థముఖరశాస్త్రంబులనే చ

దివినవిగలవు పెకులచదువులలో! మర్నమెల్ల వదిలితండ్రీ!!

చ॥ వోతండ్రీగాగు మీకృపాకిటామమవల్ల అనేక శాస్త్రంబులనువది విధిని అవియుంగాక మర్నశాస్త్రంబైన జ్ఞానబోధనదవియున్నారు తండ్రీ యునెప్పుగానే హిరణ్యగిళిపుండు సంతోషముజేంచి ఆమర్నగిళిమోనాకై తిగింపుముయ్యి చెప్పగానే బాలుడు చెప్పటకుసారంభించెను.

రాగము- నేలావేరి - ఆదితాళము.

కానులాట్యుని జ్ఞానమొందితి

కిరుణించిన నేలమంటిని

క॥

సహగసముయిక నేదంటిని

వేదములగాందువెలసీంతెయందు

క॥

ఆరినా గాయుని అనువినమనము

సోదించిచూచితే శ్రీరామదాసుని

ఆరించి ట్టి అనందరూపుండు

క॥

చ॥ యిటుచెప్పగానే హిరణ్యగిళిపుండు యధిక కోపంబుజేంచి తన తొడలంబైయున్నబాలుని నేలంద్రోచి వారిపాపియనిపుపాధ్యాయులకుచూచిచెప్ప నారంభించెను-

చ॥ పటుసరసితిశాస్త్రచయ! పారగుజ్ఞసజనంతుబాలుఁ బట్టుకొనిపో యిహాకినిహాకము వైవఁపిరోభశాస్త్రముల్! కిటిలతజెప్పినాడవుభృగుప్రవరుం డవటంచున్మునీగటకటబ్రాహ్మణాశ్పతిని గాకయదార్థపుబ్రాహ్మణుండవె.

చ॥ వోరిబ్రాహ్మణా నాపుత్రుని చీలచుకొనిపోయి యెరుగెరుంగని జానికి విరోధమైన శాస్త్రంబులు చెప్పతగునాయని కోపిచియడుగ గావు పాధ్యాయులు చెప్పనారంభించెను.

ఉ॥ తన్వబులేవుమావలనధానవనాథపిరోభశాస్త్రముల్! చెప్పముక్తరారు త్రేపరులుచెప్పురుమిచరణ బులాన! మెప్పుడునీజమారునకునింతెయ్య నైన మని మయెత్వరం! చెప్పెటిపాటిగాదుప్రతీచింతడలపుము నెప్పునన్వర॥

చ॥ వో జగద్రాజు ట్టిశాస్త్రంబులుచెప్పటకు పాధ్యముగానేరదు మీకు విరోధంబైన శాస్త్రంబులు చెప్పము యిదినిజుంబన యెంచుముయని చెప్పగానే హిరణ్యగిళిపుండు బాలునిచూచి యిట్లనియె.

హోరా.

యెత్వదనీతిబోధనయిపుడు యెరుగబోనారు చెప్పరోతి

ప్రహుని హరి కథ

యన్విధ బుగగురువుణికు యెవుడుచెప్పిరచెప్పకోరి

యట్టిచూటలువిన్నూడు బాటుడు యిచ్చతోకండ్రిని గాంచి

గోట్టిక పరమాన్నమురాకు గట్టి పర బెనులాచి

శ్రీ

యాచూటలువిన్నయపుడె యిటలోకోపముశెంది

సామటంబుగ బాలునిద్రోచి తన్నెను యిప్పుడు గ్రుంచి

శ్రీ

ప॥ అంశట హిరణ్యకశిపుండు రాక్షసులను బిలచి వారి రాక్షసుల

రావీనిబట్టి యొకదినము యేనుగ కాళుక్రింద దొక్కనింపంకియొకదినముకోరి

జన్మించి త్రోయుము యొకదినము అగ్నిస్తంభము ను ఆలింగనము చేయుమని

చెప్పుము యాలాగు హింసలు జేసినపిమ్మట వానికి చుంచుకొనియు గణాను

జనించెప్పగానె ఆతక్షణంబు రాక్షసులు బాలునితోడొకనిపోయి పశ్యంబు

ప్రస్వి బాలునికంతముపరకు బూట్చే పట్టచు యేనుగను నడపించి త్రొక్కమని

చెప్పగానె యేనుగ బాలునిమందు బోకుంథగా వెనుకనీలుచు వీలలు చూ

చి అందరు బళ్ళకర్కము శెంది యుండగా బాలుడు యేనుగను చూచి నవ్విచార

యలుని ధ్యానించెను

రాగము- కాపి- చాళి,

పాలించురా పాండవరంగా యనుమెట్టు.

రక్షించగావర్యరామ-యక

రిక్షకులేరురా యక్షణముగావ

ర॥

నక్షిపాహనుడని బతిమాలితినిన్ను

కష్టముదీర్చరా కన్నులచూడరా

ర॥

దినుగనివేయని మ్రొక్కకొనిచాలా

అక్కడ తొనన్న ఆపరించు ఈ వేళ

ర॥

పరిపరివిధముల పాడితెనెపై

ధరలో శ్రీ గోవిదాసుని గొప్పరి

ర॥

ప॥ యీ రాగు ద్యానించగా యేనుగగర్జించి మందులెట్టిర మాస్తం

బువెలుకదీసి నడవసాగెను యింతలో ప్రహ్లాదుడు పశ్యముచిదిచెలితెచ్చి

సముఖమునకుపోయి నారాయణునిధ్యానంబు చేయుచుండెను బాలునిచూ

చి హరి రామానా యెవుడువిరోధమైనవాస్త్రంబునోట జెప్పవద్దయనచెప్ప

గానె బాబుండు తలడ్రిసచూచి శ్రేణులొచ్చి మంటలు వినుము అని చెప్ప

నవలంబించెను-

రాగము- శై-బారుట్టి- ఆదితాళము.

హరివోమని నీదీపముకనిబట్టి-అశ్మయేదియనిజూడుతండ్రె హా||

హోవోమనుమంత్రము- ఆదిమూలమున

అనుచరించువారె నాగురులన్నా

అతితమిదిగో గతియిదిచూడు హా||

ను కిహందేత్రోవయేదియనిచూడు- మోక్షంపొందుటయేదితండ్రె

భక్తితోను ఓంప్రణవములేపె

పొందెదారికనరన్నా

మూర్ఖయ్యయితడె సాక్షియ్యయితడె హా||

వోమనేమంత్రము అదిమూలమాయామూర్తికయోవరు

నీలొలెలియతండ్రె

అమనియాడగ అతడెసద్గురుడామె

ఓమనీతో జూపెపెత్తములజూడయరుదు

వృంచితియిదిగో చంచలమ్యాలను హా||

సూక్ష్మసూక్ష్మమున అన్వియనున్నదనె సూక్ష్మమునీలొయేదితండ్రె

శాక్షయేత విరెండుగ్రీవాక్యము

సహజముగజూచి బ్రతుకుటమెలు

చంచలమేలమించి కవిడువచ్చిచీ హా||

హ|| యీలాగు చెప్పగానేకోపనిబుడెంచి రాక్షసకంకరులజూచి వీని
కొనిపోయి కొండమీదునుంచి నెలుద్రోయుముయని అజ్ఞయివ్వగానె రాక్ష
సులుద్రోహానిబోయి చేతులకాళ్లుగట్టితోయ సహయంబున ప్రహ్లాదుండు
నా రాయనిభ్యాసించి విభవెట్లనగా-

రాగము- కాంభోజి- ఆదితాళము.

నన్నుగావరావా నారాయణదేవా

నిన్నునమ్మివారానీరజాక్షరారా న||

యెన్నిచితముల విన్నవించునేను

చన్నుశించరాతాసామినామైవాదా న||

కలిగిగావలేదా కరుణించరాదా

నరహరిముకుందా నాముందురాతాదా న||

వరలోత్రీరామునిదాసునిగాచిన న||

ప్రహరనిహరికథ

వరుక వెంకటేశా నామయోగసర్వేశా ||న||

వ || యాలాగు ధ్యానించుచుండగా రాక్షసులు దొప్పన నేలం దోచిరి
ఆసమయంబున భూమిదేవి తటకుక నవచ్చి బాలునితనజేతియందుబట్టుకొని
బాలునితో గొప్ప భయము జెందబోడు యాకొద్దిదివలబులలో నారాయణుండు
త్రసన్నులై మోక్షమిత్తురని చెప్పి మరగెను. యీమాటలు విని బాలుండు సంతోషము జెంది తండ్రిముందుగా బొయ్యిలువగా నెతండ్రి బాలునిజూచి ఓరికూ
గాయిపుడైనా దుర్బుద్ధిమరచి నావాయనియడగగ బాలుండు బెప్పసాగెను.

రాగము - కేదారి గౌళము - మిశ్రజాతి - ఆదితాళము.

ఓం నమో నారాయణాయ నమః సావెరోక
విపరీత దేవతలలో యుమూరోరి ||ఓం||
అశించుమూలదిత పరమేశ్వరగతి
అనుచరించుటనీతేధీస్థిరవకారోరి ||ఓం||
బుద్ధియొకటిగా నిల్పజూడుమీ పేరొక
భక్తియాలఘనముంచి జూడుమీ ||ఓం||
ఎన్ని వితములజూచినానుమన
నొక్కటె అరువా యెను వ్రూనురోరి ||ఓం||
మణిపూరగమనేటి సద్గురుడు యెవడు
మతినుంచి జూడగ వేమనురోరి ||ఓం||
వరబోగేంద్రుని జ్ఞానవాక్యమనగ్గు
తేరొవకనిలచితెస్తాఘ్నురోరి ||ఓం||

వ || యశిజెప్పినానే హిరణ్యకశిపుండు గోపించి రాక్షసులజూచి యీ
దుష్టునిబట్టి అగ్ని స్తంభంబునగట్టిగొట్టుండేయని ఆజ్ఞపరచగా రాక్షసులువిని
బట్టి స్తంభంబునగట్టిరి భాలుడు నాతాయణునిధ్యానించువిధమెట్లనగా.

అటమిడుమున్నం - ఆడదాయెనయెను మెట్టు-

రాగము - జైరవి - చాపుతాళము.

హరిహరిశ్రీనారాయణ-అదిరించురా ||హ||
నరహరిగోవింద నాదునారాయణ దీగ్ధవాదా
కనిగించినదేవా
గరుడగవనముటు రావయ్యా కిష్టమెల్లచీర్చుచుయ్యా
పరిసోధించకు

ప్రహ్లాదునిహరికథ.

౧౧

బలిమాలితినిన్నుచాలా భక్తుడుగాదేతోవేళ

గతియంటినిచ్చు

||హ||

ధరలోశ్రీరామచానుకదా దయపుంచిబోవయేలవాడు

పరమదయాళా

||హ||

వ|| ఈలాగు భ్యానించగా అగ్నివిని యేమిజేయక నలచెను ఆబాలు
డుయచ్చోట విడచిమరల తనతండ్రి సముఖమనకుబోయి నిలవగానె నా
రాయణుని భ్యానించెను హిరణ్యకశిపుండు యీపలుకులువిని గోపించి పా
ములబట్టువానిభిలచి విషముతెచ్చించెప్పగానె ఆవిషముయెత్తి రాజయెద్ద
యివ్వగానె హిరణ్యకశిపుండు విషంబుయెత్తి లీలావతియెద్దయిచ్చి ప్రహ్లాదు
నికిచ్చి జంపుచుయనిజ్ఞపరచగానె యీమాటలువిని లీలావతి దుఃఖించి బా
లునిజూచియిట్లనియె.

రాగము - శ్రున్నాగవరాళి - రూపకము.

రారానామద్రుశుమరాననుగన్నతండ్రి

||రా||

రారానాదుతండ్రి రాఘవస్తుజ్ఞాన

నీరజదళసూత్ర నిర్వితఘటానేత్రా

||రా||

ఇట్టివైరాగ్యముమొవరుగల్పించినారు.

యెట్టివారితైనయెరుకనిజ్యోతికన్న

||రా||

చిన్నారిబాలరారా చిన్నిగోపాలతారా

నన్నాదరింపరానా నామద్దుబాలరారా

||రా||

వ|| యీలాగుబలిచిన తండ్రియెద్ద తరింపవలగునా ఇభోనీకువిషము
ఇచ్చునిజ్ఞపరచెను నేనుయెట్లుమనసొచ్చి ఇప్పుడు యేడ్వగా ప్రహ్లాదుండు
విని తల్లినిజూచి అమ్మానీవిటు అల్పబుద్ధిగొని బలుకటకరీతిగాదు విషము
అమృతముచాకు వరుసనోమేనత్తగావలెను ఆవియెట్లనగ శివశంకరమూర్తి
శిరంబునందుధరించినగంగాదేవి వారికిభార్యగా ఆగంగానాతండ్రియైననా
రాయణునిచెల్లలుగదానాక అత్తగావలెనుయనిచెప్పిత్రాగెను. ప్రతాపినుతలో
బాపుకుతగినమూర్ఖుడెందెనుయీగోరముజూచిలీలావతియేడ్వనారంభించె.

రాగము - ముకారి - ఆదితాళము.

అచ్యుతమోసముచేయనైతివోబాలాయీ

సయ్యబలకు యేమిచేతుబాలా

నిన్నునిమ్మితినినాదుపుత్రాయుటు

సన్నునిడిచి మరిగితివోగత్రా (౨)

గన్నగర్భముగాలెతండియిక
యెన్నడునినుచూతుమూత్రా (౩)

చిన్నపాయమందుతండియా
చిలుకనుసిల్లికేయ్యనైకెతండి (౪)

ప|| ఇట్లుచింతించునమయెంబున బాలునిద్రజేంపినవాసవ లెలేచిభగ
వంతునివలచి ధ్యానముచేసుకొని తండిసముఖమనకు బోవగానె పారణ్య
కశిపుండు వీనినిజూచి వోరిపాపి ఇట్లుధ్యానించుట తగునాఁనని మరల
తానుచెప్పసాగెను-

క|| దిక్కులగలిచిత నన్నియు దిక్కైవ్వదురోంసీకు దేవేంద్రాదుల్డి.
కుక్కలరాబువేరొకదిక్కెరుగకకొలతురెడ దిక్కునినన్నుకొ||

ప|| ఓరిబాలకా యనేకదిక్కులను గడిచినాను యిదియంగాక దే
వాదిదేవతలందరున్న నాకుపూడిగము చేయుచున్నారు అనేకవరంబులు చే
కొనియున్నాను నన్నుచిన్నదైవంబువేదని ప్రపంచమంగయు నన్నేధ్యానించు
చున్నారు యిట్టివరంబులు చేకొన్నవాని గగ్గంబునబుట్టి నీవినతండిగజలపి
చండాలుని ధ్యానించుటతగునా నన్నుచిన్న దిక్కుయెవరు యంతలోబా
లుదుయాపలుకులువినిచెప్పసాగెను.

క|| దిక్కులుకాలములోనె దిక్కులనేక్రూరులను దిక్కుర మొగవైది.
కుక్కలలెనేవారికి దిక్కైయిదియదినాకు దిక్కుమహాత్మా||

ప|| బ్రహ్మపుద్భవించిన నరజన్మంబులకు కాపాడునట్టికతకయొకడు
నామిడుగదాల్పటిపరమపురుషుండు వాకుదిక్కుయనిచెప్పగా పారణ్యకశిపుం
డుకోపించి బాలునిజూచిరుట్ల యె-

క|| బలవంతుండనెజగముల బలములతోజనకవీరభావమున మహాబలు
లజెఱుచితిమి నెవ్వనిబలముననాడెదవు సాకుప్రతివీరుడవై-

ప|| ఓవోరిపాపిఅనేకబలాధ్యక్షుడైనదేవాదిదేవతలనుజయించినవావం
టిబలాధ్యక్షు యీప్రపంచమందన్నాదా యీవై గాగ్గము గొపలుమాటలు
బలుకగా ఆహానాకన్నాబలముగల పురుషుండుయెక్కడున్నది యదుగగా
బాలుదుయీమాటలువిని వోమూఢమతగొన్న తం డినినుము-

క|| బలయుతులదుర్భరులకు బల మెవ్వనునవాకు బ్రహ్మదులకుకొ బ
లమెవ్వదుప్రొలుబకున్న బల మెవ్వం కట్టి విధుడుబలమెనురేంద్రా||

ప్రహ్లాదుని హరికథ.

౧౩

వృద్ధులకున్న బ్రహ్మది దేవతలకున్న నావంటి భక్తులకున్న బలముయిచ్చి గాపాడునట్టి పరమపురుషుడైన అచినారాయణుండే గదాయతనివి. ఇతరులవల్లయేమిబలము రాబోవుతున్నది యనిచెప్ప గాన హిరణ్యకశిపుండు కడ్లుయెఱచి బారి కోపాక్రాంతుడవై ఒరేపాపి అట్టి నారాయణుండు.

శా॥ నాతోడంబిశివావలాడెడు జగన్నాథుండునాకంటెనా । భూతశ్రేణికిరాజులేడొకడు సంపూర్ణప్రభావుండు । మద్భాగజంపినమున్ను నెవెతకితి బల్లారుచారాయణుం । డెత్వశ్వములేలేడు ఎదివాడెందుండు రాదుర్గతీ॥

వ॥ ఓమదాంకారి నానమోదరుని జడవినప్పుడు నేననేకచోటులందువెతకియు గానక దాగియున్నచండాలుండుని యొక్కప్రభావము బలికెడవుఅట్టిబలాధ్యుని నేనుజూడవలెను వాడెక్కడని బలకగా చాటుండు మనస్సున సంతోషముజెందిచెప్పును.

క॥ ఇందగలడందులేదనిసందేహమువలదు చక్కసర్వోపగతుం । దెందెందువెతకిజూచిన నందందెకలడుగానహిగ్రణివింటె.

వ॥ తండ్రిమీరుయేల ఇట్టిసందేహము గొనియున్నారు ఆచారాయణమూర్తికి యెచ్చోటయున్న సిండియున్న వాడుకదా అట్టి పరమాత్మ నాలుగువేల లక్షల జీవరాసులతో ఆయుధములతో అగ్నియందున్న సకలమైన వస్తువులయందున్న వ్యాపించియుంటుడని చెప్పగాహిరణ్యకశిపుండు అధికకోపగించి బాలునివుగ్రముగాజూచి ఓరబాలుడా.

క॥ డెంబకసర్వస్థలముల నంబోరుహ నేత్రమందుననుడే మిగులసంద్రంభంబునబలికెడని స్తంభంబున జూపగలవోచిత్రకగిత్రి॥

వ॥ వోరిప్రహ్లాదా యొక్కడయు సిండియున్నాడని బకికినావె అట్టి పురుషుండు నాకొలుపు మంటపంబునయుండు స్తంభంబునబూరగలవాడని బుబుకగా ప్రహ్లాదుండు ఆహూయి స్తంభంబునబూవుతురుయని చెప్పిక్రీనారాయణమూర్తినిధ్యానించువిత వెట్లనగా.

రాగము - శన్నడం - చాపుతాళము

అదికేశవదేవా ఆదరించయిటురావా

సోధింగకమందురారా సుందరాకారాదీరా

వారదాదిభుజిస్తోత్ర నాదాంతవేదసూత్రా

॥అ॥

బారియిటురారా దేనాబాయిః బోవరావా

||అ||

చాలనిన్నునిమ్మితిరా సామియనిగోరితిరా

కాళిమిదిగావరారా కన్నతండ్రిరావోరా

||అ||

త్రిరామదాసునిదా చిత్తగించిబోవరారా

కోరితిపాదముదా కోపముంచకరారా

||అ||

రాగము - ఆనందభైరవి - యేకతాళము.

శ్రీహరిముకుందహరినమోనారాయణ

చిత్తముంచిరారా బీదవానినేడుకావరాదా

||శ్రీ||

కరుణాకరనిరంతర నీవానాగలియైనెరనమ్మితి

కరుణించుము గెతినమ్మితి

||శ్రీ||

శరనేశరణనినుకోరితి

భక్తవత్సలపరిపూర్ణ నానందసాయణ

పరిచిశించి నామమకృపయుంచి

చిత్తుచిత్తు ఆనందుడునవని

పాష్టాంగుకన్యైతి యేప్రార్థుడు

నిత్యమైరసద్గురుడు నీవేయంటిని

నీరామయమైన సర్వేశ్వరికృపలందు

నిత్యమునీవే సత్యమునీవే

భక్తుల కెల్లనీతుడునీవేయంటి

||శ్రీ||

యేవితములచూచిననీవేగదాగతి

నీకన్నదికొవ్వరు గురునాథా

పాపసంసల దుర్గుణమునదీర్చవే

భక్తుడునేనని నిత్యముగావలె

ఆపదకాలమున నీవేరదాకృపయుంచి

ఆపదకారుణ్యముచేయిబట్టి విడువవద్దు

నీభక్తుడునేనని కోరితి

ఆపదవేళలోన నీకన్నదికొవ్వరు

||శ్రీ||

నిత్యానినిత్యమున నీవేగానమతినుంచి

నిత్యముబరచితినివే తల్లితండ్రీ

అక్షయముగనకు కావరకృపయుంచి

ప్రహేళికా పాఠిక.

అపదకాలమునది కెర వ్వరునీకన్న
సత్తయముగావాకుటన అక్షయమునిల్పవయ్య
కక్షయేలవీరిభోగేంద్రునితోను
వాడులుయేలకరుగించరయిదిగో
తదిమరణవిచారణములేకను

||శ్రీ||

వ|| ఈలాగు యనేకవివేచనలుగా ధ్యానించినవివృత బాలుడైన ప్ర
హేళికుడు తనతండ్రియైన పాతణ్యకళిపునిజూచి అయ్యయినాస్తంభంబున
శ్రీమన్నారాయణుండు ప్రసన్నుడై యున్నాడు యనిచెప్పగానే పాతణ్యక
ళిపుండుకోపాక్రాంతంబుడై కండ్లుయెఱిగిబారిగర్జించి తటకుటనలేచియె
దటియెన్ను స్తంభంబును తనకాలుతోతన్నగానే స్తంభము కెడుగాచీలి
శ్రీమన్నారాయణుండు నారసింహరూపముదాల్చి పోసన్నమాచెను.

కనిగళిపరికిండ్లై యనుమెట్టు.

రాగము - ఆరభి - ఆదితాళము.

ప్రసన్నుడై యెను శ్రీనారాయణమూర్తి

||ప్ర||

ప్రసన్నుడై యెను భక్తులగామటకు

విశతోడఘటను వింపుతోదృఢంబును

||ప్ర||

సుఖచిత్రములు చతుర్భుజములలోను

సంఖటములదీర్చును సామియీవేళను

||ప్ర||

పెద్దలమాషించెపాపులనుబట్టి

సుద్ధమైనచక్రముతో ద్రుంబనుచేబట్టి

||ప్ర||

భరిల్ శ్రీతామరాసుని గామటకు

నిరతమైనటినిత్యానందిడవేళ

వ|| యీలాగుశ్రీమన్నారాయణమూర్తి నారసింహరూపమెత్తి భక్తుల
వధించినదెప్పుడైన పాతణ్యకళిపునిబట్టి తనతోడలమీదుబెట్టి తనచేతిగోళవల్ల
వానిగర్భముచీల్చి పేగులుయెత్తియెడయెండు హఠమువేసుకొని నిర్మలమైనల
చిరుండ దెవతులందరున్ను పుష్పవర్షబుడల్లి ఆనందసముద్రంబునిమునిగిబా
లుడైనప్రహేళికుండుశ్రీనారాయణనిభ్యానించెను.

రాగము - శంకరాభరణము - చాపుతాళము.

వరమియ్యరావయ్య శ్రీనారాయణ

వరలక్ష్మిలోలా

ప్రహేదునిహరికథ.

పరవ పురుషునిను బతిమాలితినిను

తరముయిదిమని దయయుంచునాపియి

॥వ॥

నేత మెంచకయ్యా నీవేగతి నాకయ్యా

గోరపాపములచ్చించి గోబ్బనగావయ్యా

॥వ॥

నిత్యాత్ముడైన నిర్మలస్వరూపుడైన

సత్యవరుడనినిను సాలనమ్మినారా

భరహాశీరామడాసునిగావరారా

వరమియ్యిదివేళ వంచనచేతునేల

॥వ॥

వ॥ యీలాగు ధ్యానించితిలువగా శ్రీమన్నారాయణుండు భక్తుడైన

క్రహమనిజూచి సంతోషముజెంది యిఖమిదునీకేమి భయములేదు నన్నెన్న
డున్నుధ్యానించినయెడల మోక్షదారుడౌతువుయని ఆశీర్వాదించిలంక్షర్త్యావ
మాయెను ఓమానవజనులార యీలాటివైరాగ్యము యనుసరించిన యె
డల మనమున్ను మోక్షము జెందవచ్చును యీసభయందు వచ్చియుండువా
రందరున్ను శ్రీనారాయణుని ధ్యానించుము.

మంగళము.

రాగము - సురట్టి - చాపుతాళము.

మంగళమనిచెప్పరే ఓజనులార

॥మంగ॥

పొంగుచురామునికి పంకజదళవేత్తునికి

శంకటములదీర్చేట చంకుచక్రునికి

॥మంగ॥

నిత్యాత్మునికి నిరలజనగాత్తునికి

సత్యమిదియని విశ్వమునమ్మినవారికి

॥మంగ॥

అదిసర్వస్వరునికి ఆనందరోమగురునకు

జ్ఞోలయైనజ్ఞాననీతికి దెలిపినవారికి

॥మంగ॥

ప్రహేదునిహరికథ.

సంగ్రహాదికము.

